

Neljandaks väidab hageja, et komisjon rikkus põhimõtet, mille järgi seaduse ees koheldakse kõiki ettevõtteid võrdselt, kuna ta kohaldas vääralt trahvide määramise suuniseid⁽²⁾. Lisaks väidab hageja, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna hagejale määratud trahv oli ebaproportsionaalne võrreldes kõigi teiste tinastabilisaatorite otsuse adressaatidega ja eelkõige Baerlocheriga.

Viiendaks väidab hageja, et komisjon käitus ühisturul konkurentsi moonutaval moel, rikkudes ELTL artiklit 101, kuivõrd ta kohaldas vääralt trahvide määramise suuniseid.

Lõpetuseks väidab hageja, et komisjon rikkus hea halduse põhimõtet, viimata juurdlust läbi hoolikalt ja õigeaegselt, kahjustades ühtlasi hageja kaitseõigusi, kui ta ei jätanud juurdlust ajavahe-
mikul, kui Üldkohtule esitati advokaatide ja klientide vahelise teabe konfidentsiaalsusest tuleneva dokumentide kaitse taotlus Akzo kohtuasjas⁽³⁾.

- (¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).
- (²) Suunised määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006 C 210, lk 2).
- (³) Üldkohtu 17. septembri 2007. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-125/03 ja T-253/03: Akzo Nobel Chemicals ja Akros Chemicals vs. komisjon (EKL 2007, lk II-3523).

22. jaanuaril 2010 esitatud hagi — Ella Valley Vineyards versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Hachette Filipacchi Presse (ELLA VALLEY VINEYARDS)

(Kohtuasi T-32/10)

(2010/C 80/65)

Hagiavaldus esitati prantsuse keeles

Pooled

Hageja: Ella Valley Vineyards (Adulam) Ltd (Jeruusalemm, Iisrael) (esindaja: advokaat C. de Haas)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois-Perret, Prantsusmaa)

Hageja nõuded

- tühistada tervikuna Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 11. novembri 2009. aasta otsus, millega rikuti määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõiget 5;
- mõista äriühingu ELLA VALLEY VINEYARDS kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklitele 87–93.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kujutismärk „ELLA VALLEY VINEYARDS” kaupadele klassis 33 (registreerimistaotlus nr 3 360 914)

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Hachette Filipacchi Presse SA

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Prantsuse sõnamärk ja ühenduse sõnamärk „ELLE” kaupadele klassis 16 (ühenduse kaubamärk nr 3 475 365)

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 5 rikkumine, kuna asjaomase avalikkuse jaoks ei teki kõnealuste kaubamärkide vahel mingit seost ning kaubamärgi „ELLA VALLEY VINEYARDS” kasutamine ei tähenda varasemate kaubamärkide „ELLE” maine põhjendamatut ärakasutamist.

28. jaanuaril 2010 esitatud hagi — ING Groep versus komisjon

(Kohtuasi T-33/10)

(2010/C 80/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ING Groep NV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid O. Brouwer, M. Knapen ja J. Blockx)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles CTI-tehing loetakse täiendavaks, 2 miljardi euro suuruseks riigiabiks;
- tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles komisjon seab abi heakskiidu sõltuvusse sellest, et peetakse kinni otsuses ja selle II lisas sätestatud miinimumhinna kehtestamise keelust;
- tühistada vaidlustatud otsus mh puuduva või ebapiisava põhjenduse tõttu osas, milles komisjon seab abi heakskiidu sõltuvusse ümberkorraldusnõuetest, mis ületavad seda, mis on ümberkorraldust käsitleva teatise kohaselt asjakohane ja vajalik;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Seoses 2008. aasta septembris ja oktoobris finantsturgudel valitsenud kriisiga andsid Madalmaad ING-le (edaspidi ka „hageja”) 11. novembril 2008 10 miljardit eurot 1 taseme põhikapitali (edaspidi CTI-tehing). Komisjon kinnitas selle abimeetme 18. novembril 2008 ajutiselt kuueks kuuks.

2009. aasta jaanuaris nõustusid Madalmaad osaliselt kandma hageja langenud väärtusega varadega seotud finantsriski. Komisjon kinnitas selle meetme ajutiselt 31. märtsil 2009, kusjuures Madalmaadel oli kohustus esitada ümberkorralduskava. 2009. aasta oktoobris leppisid hageja ja Madalmaad kokku esialgse CTI-tehingu muudatuses, mis võimaldaks ennetähtaegselt tagasi maksta pool CTI-kapitalisüstist. Hageja ümberkorralduskava lõplik versioon esitati komisjonile 22. oktoobril 2009.

18. novembril 2009 võttis komisjon vastu vaidlustatud otsuse, milles ta kiitis abimeetmed heaks tingimusel, et peetakse kinni otsuse I ja II lisas sätestatud ümberkorralduslubadustest.

Oma hakis palub hageja tühistada osaliselt komisjoni 18. novembri 2009. aasta otsuse Madalmaade poolt hagejale mittekäsitatavate varade katteks ja ümberkorralduskava jaoks antud abi C 10/2009 (ex N 138/2009) kohta osas, milles 1) CTI-tehingu muudatus loeti täiendavaks, 2 miljardi euro suuruseks riigiabiks; 2) abi heakskiit seati sõltuvusse sellest, et peetakse kinni miinimumhinna kehtestamise keelust ja 3) abi heakskiit seati sõltuvusse ümberkorraldusnõuetest, mis ületavad seda, mis on ümberkorraldust käsitleva teatise kohaselt asjakohane ja vajalik.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus tuleb osaliselt tühistada järgmistel põhjustel:

CTI-tehingut puudutava esimese väitega heidab hageja komisjonile ette seda, et

- a) kuna komisjon luges hageja ja Madalmaade vahelise Core Tier tehingu riigiabiks, siis on komisjon rikkunud ELTL artiklit 107 ning
- b) kuna komisjon ei uurinud kõiki olulisi asjaolusid hoolikalt ja erapooletult, ei kuulunud ära asjaomaseid isikuid ega põhjendanud vaidlustatud otsust piisavalt, siis on komisjon rikkunud ELTL artiklist 296 tulenevat hoolsuskohustust.

ING ja ING Directi miinimumhinna kehtestamise keeldu puudutava teise väitega väidab hageja, et

- a) kuna komisjon ei uurinud kõiki olulisi asjaolusid hoolikalt ja erapooletult, siis on ta rikkunud hea halduse põhimõtet ning lisaks ka otsuse piisava põhjendamise kohustust;
- b) kuna komisjon seadis abimeetmete heakskiidu sõltuvusse miinimumhinna kehtestamise keelust, mis ei ole asjakohane, vajalik ega proportsionaalne, siis on komisjon rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet;

- c) komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõiget 3 ning kohaldanud vääralt ümberkorraldust puudutavas teatises sätestatud põhimõtteid ja suuniseid.

Ebaproportsionaalseid ümberkorraldusnõudmisi puudutava kolmanda väitega väidab hageja, et otsus on puudulik

- a) hindamisvea tõttu, kuna komisjon on valesti arvanud absoluutse ja suhtelise abisumma ning rikkunud proportsionaalsuse ja hea halduse põhimõtteid, kuna ta nõudis ülemäära ümberkorraldust ilma et ta oleks hoolikalt ja erapooletult hinnanud talle esitatud olulisi asjaolusid;
- b) hindamisvea ja ebapiisava põhjenduse tõttu, kuna komisjon kaldus vajaliku ümberkorralduse hindamisel kõrvale ümberkorraldust käsitlevast teatisest.

Carlo De Nicola 28. jaanuaril 2010 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-55/08: De Nicola versus EIP

(Kohtuasi T-37/10 P)

(2010/C 80/67)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat L. Isola)

Teine menetluspool: Euroopa Investeerimispank

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

- Tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista välja kohtukulud koos intressidega, võttes arvesse raha väärtuse langemist.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev apellatsioonkaebus on esitatud Avaliku Teenistuse Kohtu 30. novembri 2009. aasta otsuse peale. Selle otsusega jäeti rahuldamata hagi, milles paluti tühistada kostja otsus jätta rahuldamata kaebus, milles apellant palus esiteks talle 2006. aasta hindamise raames antud hinne uuesti üle vaadata ja teiseks tühistada panga otsused 2006. aasta edutamiste kohta osas, milles apellant jäeti edutamata; samas paluti tühistada 2006. aasta hindamisaruanne; tuvastada, et apellanti on psühholoogiliselt ahistatud; kohustada pank hüvitama apellandile niisuguse ahistamisega väidetavalt tekkinud kahju; ning tühistada otsus jätta hüvitamata laserteraapiaga kaasnenud teatud ravikulud.

Apellant esitab oma nõuete toetuseks alljärgnevad põhjendused:

- Avaliku Teenistuse Kohus on õigusvastaselt asja puudulikult lahendanud ja kuigi ta ei ole apellatsioonkaebuse eset täiel määral ignoreerinud (näiteks teine ja kolmas hagi alus, apellatsioonikomitee keeldumine teenetele antud hinnang uuesti läbi vaadata jne), on ta sihilikult otsustanud läbi vaadata ainult mõned üksikud väited;
- Avaliku Teenistuse Kohus ei ole käsitlenud apellandi nõuet kontrollida viimase ülemuste käitumise õiguspärasust vastavalt kostja kehtestatud hindamiskriteeriumidele. Lisaks on Avaliku Teenistuse Kohus ebaõigesti apellant on otseselt ja eranditult EIP-le omistanud;
- apellatsiooni aluseks on ka menetlustoimingute tegemiseks keeldumine, tõendamiskoormise ümberpööramine ja põhjenduste puudumine. Viimase kohta olgu märgitud, et Avaliku Teenistuse Kohus on mitmed otsustava tähendusega argumendid motiveerimata jätnud või esitanud vasturääkiva ja/või ebaloogilise põhjenduse ja seega on see sisuliselt puudulik. Iseäranis tuleb mainida personalieeskirja artikli 41 kohaldamisest keeldumist ning 2006. aasta hindamisaruande tühistamisnõude rahuldamata jätmist;
- viimaseks leiab apellant, et kuna tegemist on eraõigusliku töölepinguga, ei ole mingit alust lubada analoogset vaidlustamise viisi ega kohaldada käesolevas asjas neid menetlusreegleid ja –tingimusi, mis on ette nähtud avalik-õiguslikus suhtes olevatele ühenduse ametnikele.